

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/16/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201320
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015201320.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci navrhovateľa: Dial sk, s.r.o., IČO: 45 579 075, so sídlom 1. mája 18, 010 01 Žilina, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, Národná 34, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 7355/2015-KaZa zo dňa 11.09.2015, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/75/2015-15 zo dňa 26.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/75/2015-15 zo dňa 26.11.2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu (ďalej aj „Centrum“) a zároveň navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na § 5b ods. 6, § 6 ods. 1 a § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“). Odporca tak rozhodol z dôvodu, že navrhovateľ nespĺňa zákonné podmienky na poskytnutie právnej pomoci.

Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že v prípade žiadosti navrhovateľa odporca využil možnosť aplikácie ustanovenia § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., keďže vydal rozhodnutie až potom, čo riaditeľ Centra právnej pomoci posúdil žiadosť navrhovateľa z hľadiska potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti a či ide o vec hodnú osobitného zreteľa. Z rozhodnutia riaditeľa Centra právnej pomoci je zrejmé, že nesúhlasil s úhradou peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci navrhovateľovi z prostriedkov Centra právnej pomoci v konkrétnej veci, v ktorej je navrhovateľ ako právnická osoba žalovaným o zaplatenie finančnej čiastky, v ktorom konaní vystupuje ako podnikateľ. Krajský súd dôvodil, že mu neprináleží posudzovať zákonnosť rozhodnutia riaditeľa Centra právnej pomoci, keďže vychádza z predpokladu správnosti a zákonnosti tohto rozhodnutia, pokiaľ by nebol preukázaný opak. Navyše ustanovenie § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. dáva „možnosť“ riaditeľovi Centra právnej pomoci rozhodnúť o úhrade peňažných prostriedkov z Centra právnej pomoci, teda neukladá mu povinnosť takto rozhodnúť. Zákonodarca ponechal na posúdení riaditeľa po predchádzajúcom stanovisku Rady, či vzhľadom na okolnosti konkrétnej veci sa prizná právna pomoc osobám, ktoré inak nespĺňajú podmienky tohto zákona. Rozhodnutie je výsledkom správneho uváženia, ktoré nemôže nahradiť ani súd. Podľa názoru krajského súdu odporca v napadnutom rozhodnutí dostatočne objasnil správnu úvahu, preto rozhodnutie nenesie znaky svojvôle správneho orgánu pri rozhodovaní. Krajský súd dodal, že poskytnúť právnu pomoc je možné len za podmienok ustanovených zákonom č. 327/2005 Z. z. Je pravdou, že výnimočne je možné priznať právnu pomoc aj právnickým osobám, avšak len postupom podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., t. j. pokiaľ by riaditeľ Centra právnej pomoci po predchádzajúcom stanovisku Rady rozhodol o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci takejto osobe z prostriedkov Centra právnej pomoci, k čomu však v tejto veci nedošlo.

II.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p.). Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, či súd skúmal splnenie podmienok uvedených v § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. S poukazom na to navrhovateľ namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť. Opätovne poukázal na uvedené zákonné ustanovenie s tým, že Ústava Slovenskej republiky garantuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Podľa názoru navrhovateľa ani Centrum a ani krajský súd neskúmali, z akého dôvodu v tomto prípade nedošlo k aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia.

III.

Odporca využil svoje právo k odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadriť. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom a tento navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniam § 1 a 2 zákona č. 327/2005 Z. z. z roku 2006, z ktorej vyplýva účel zákona, a to vytvoriť komplexný systém poskytovania právnej pomoci určitému okruhu osôb v určitom vopred vymedzenom okruhu vecí. Ide o fyzické osoby, ktoré si v dôsledku svojej finančnej a majetkovej situácie nemôžu dovoliť právne služby komerčného charakteru na riadne Ústavou Slovenskej republiky garantované uplatnenie alebo ochranu svojich práv. Podľa názoru odporcu vychádzajúc z dôvodovej správy k ustanoveniu § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. účelom tohto právneho predpisu nie je poskytovať ochranu podnikateľskému prostrediu, príp. majetku obchodných spoločností, ale chrániť a poskytovať právnu pomoc fyzickým osobám, ktoré sa nachádzajú v hmotnej núdzi, prípadne právnickým osobám, ale iba za podmienky, že ide o vec, kde poskytnutie právnej pomoci je celospoločensky žiadúce. Odporca mal za to, že z dokladov predložených navrhovateľom nevyplýva, že sa jedná o vec, kde by poskytnutie právnej pomoci bolo nevyhnutné pre jej celospoločenský význam a závažnosť.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

Podľa § 2 zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. za podmienok ustanovených týmto zákonom sa právna pomoc vo vnútroštátnych sporoch poskytuje všetkým fyzickým osobám; v cezhraničných sporoch iba fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko alebo obvyklý pobyt na území členského štátu. V azylových veciach sa právna pomoc podľa tohto zákona poskytuje fyzickým osobám, ktorým vzniklo právo na poskytnutie právnej pomoci v azylovej veci podľa § 24a. V konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa právna pomoc poskytuje fyzickým osobám za podmienok ustanovených v § 24c.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 327/2005 Z. z. pre účely zákona oprávnenou osobou je fyzická osoba, ktorej bol po preukázaní splnenia podmienok podľa tohto zákona priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci právoplatným rozhodnutím Centra právnej pomoci.

Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. Rada Centra právnej pomoci (ďalej len „rada“) je orgán,

ktorý sa v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podieľa na činnosti centra.

Podľa § 5a ods. 3 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. rada na návrh riaditeľa prerokúva a prijíma stanoviská k úhrade peňažných prostriedkov na účely podľa § 5b ods. 6.

Podľa § 5b ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o forme poskytnutia právnej pomoci rozhoduje centrum, prihliada pritom na okolnosti prípadu a účelnú ochranu práv oprávnenej osoby alebo zahraničnej oprávnenej osoby.

Podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, môže riaditeľ po predchádzajúcom stanovisku rady rozhodnúť o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobám, ktoré nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa tohto zákona z prostriedkov centra.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyššie v peniazoch.

Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; 5a) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu, ktorým sa priznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je možné podať opravný prostriedok. Ak centrum rozhodne, že nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznáva, možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, o čom centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že žiadosťou doručenu odporcovi dňa 26.05.2015 sa navrhovateľ dožadoval poskytnutia právnej pomoci v rámci konania o zaplatenie sumy 5.833,32 Eur vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/198/2014, v ktorom má navrhovateľ postavenie odporcu. Medzi prílohami žiadosti navrhovateľa bol platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Žilina č. k. 38Rob/238/2014-42 zo dňa 30.07.2014, odpor navrhovateľa zo dňa 17.08.2014 a vypovedanie udeleného plnomocenstva zo strany advokátskej kancelárie Mgr. Rastislav Otruba zo dňa 08.04.2015. Dňa 16.06.2015 vydalo Centrum rozhodnutie pod sp. zn. 7355/2015-KaZa, ktorým správne konanie prerušilo, a to do dňa doručenia rozhodnutia riaditeľa Centra právnej pomoci o návrhu na rozhodnutie o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci z prostriedkov Centra právnej pomoci podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. Riaditeľ Centra právnej pomoci v rozhodnutí zo dňa 28.08.2015 nesúhlasil s úhradou peňažných prostriedkov Centra právnej pomoci na účely poskytnutia právnej pomoci navrhovateľovi vo veci, ktorá bola predmetom jeho žiadosti. Následne vydal odporca napadnuté rozhodnutie sp. zn. 7355/2015-KaZa zo dňa 11.09.2015, ktorým navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci nepriznal.

Odvolací súd považuje postup odporcu za správny, keď tento listom zo dňa 16.06.2015 predložil riaditeľovi Centra právnej pomoci žiadosť navrhovateľa, ktorý nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci, aby rozhodol, či z dôvodu, že ide o vec hodnú osobitnej ochrany, budú uhradené

peňažné prostriedky na účely poskytnutia právnej pomoci z prostriedkov Centra v zmysle ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z..

Nakoľko riaditeľ Centra právnej pomoci dňa 28.08.2015 po preštudovaní návrhu kancelárie a stanoviska rady k návrhu na úhradu peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci z prostriedkov Centra v zmysle ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. vydal nesúhlasné stanovisko s úhradou peňažných prostriedkov, odporca nemal inú možnosť než viazaný rozhodnutím riaditeľa Centra právnej pomoci nárok na poskytovanie právnej pomoci nepriznať.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 332/2011 Z. z., ktorý s účinnosťou počnúc dňom 01.01.2012 doplnil zákon č. 327/2005 Z. z. aj o v danej veci dotknuté ust. § 5b a tým zaviedol práve mechanizmus možnosti poskytnutia právnej pomoci aj tým osobám, ktoré inak nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci.

Z príslušnej dôvodovej správy vyplýva, že dotknuté ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. sa vzťahuje „na situácie, kedy je potrebné zabezpečiť prístup k spravodlivosti vo veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti centra, ale je spoločensky žiaduce, aby existoval spôsob na zabezpečenie právnej pomoci aj takýchto prípadoch (napr. únosy maloletých detí do krajín, v ktorých nie je možné právnu pomoc zabezpečiť na základe bilaterálnych alebo multilaterálnych zmlúv). Zavádza sa mechanizmus, ktorý umožní riaditeľovi centra rozhodnúť po vyjadrení Rady centra o uvoľnení a úhrade peňažných prostriedkov z rozpočtu centra na tento účel. Uvedený mechanizmus sa pritom uplatní napríklad v prípade, ak o poskytnutie právnej pomoci požiada právnická osoba alebo, ak takúto osobu na centrum odkáže súd.“

Z uvedeného vyplýva, že zákonom č. 332/2011 Z. z. bola centráram právnej pomoci daná možnosť v prípadoch, ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti poskytnúť právnu pomoc aj právnickým osobám. Posúdenie však toho, čo sa v konkrétnom prípade považuje za vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, je ponechané na úvahu rady a riaditeľa, ktorým sám zákonodarca v ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. ponechal možnosť v rámci určitej tolerančnej stupnice formulovať svoje závery autonómne.

V danom konkrétnom prípade, teda odporca postupoval v súlade s relevantnými ust. zákona č. 327/2005 Z. z., keď vo veci žiadateľa - právnickej osoby, predtým než pristúpil k rozhodnutiu o nároku, podal návrh na rozhodnutie riaditeľovi Centra právnej pomoci o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobe, ktorá nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie riaditeľa po zabezpečení vyjadrenia rady o tom, či sú splnené podmienky na poskytnutie právnej pomoci osobám, ktoré inak nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci, je následne pre odporcu záväzná.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci právnickej osobe podľa ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. nie je právny nárok.

Odporca v rámci rozhodovania o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci vystupuje autonómne a samostatne posudzuje splnenie podmienok na priznanie nároku, a to výlučne v intenciách zákona č. 327/2005 Z. z. Preto pojem „rozhodnutie o nároku“ v sebe zahŕňa nielen rozhodnutie o priznaní nároku, ale aj rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd za účelom preskúmania, či správny orgán riadne zistil skutkový stav veci, preskúmal administratívny spis odporcu spolu s príslušným vyjadrením odporcu k opravnému prostriedku, čo možno vzhľadom na už vyššie uvedený charakter konania považovať za dostatočné. Preto po zvážení všetkých okolností daného prípadu ako aj s prihliadnutím na charakter konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP, dospel odvolací súd k záveru o správnosti postupu krajského súdu.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu pre nedostatočné odôvodnenie napádaného rozsudku. Nakoľko sa krajský súd dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom opravného prostriedku, uvedené námietky odvolací súd nepokladal za dôvodné.

To, či má navrhovateľ nárok na poskytovanie právnej pomoci, slovenský zákonodarca ponechal (od 01.01.2012) výlučne v kompetencii odporcu, ktorý v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je povinný postupovať výlučne v intenciách zákona č. 327/2005 Z. z. Ak teda sám zákonodarca stanovil prísnejšie podmienky poskytovania právnej pomoci právnickým osobám, odporca v zmysle už vyššie uvedeného ústavného článku bol viazaný výlučne zákonom č. 327/2005 Z. z. a jeho na danú vec sa vzťahujúcim ust. § 5b ods. 6.

Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že v danej veci a za tohto času platnej a účinnej legislatívy, sa nejedná o prípad, kedy by bolo spoločensky žiaduce priznať navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. Jedná sa o civilný spor o zaplatenie istiny s príslušenstvom, pričom nedošlo k rozporu so všeobecným záujmom. Za všeobecný záujem možno považovať stav, kedy by sa rozhodnutie týkalo väčšieho okruhu obyvateľstva, hospodárskeho života, ak by mohlo mať následky v sociálnej oblasti, resp. právnická osoba by bez podania žaloby nemohla plniť úlohy prospešné pre verejnosť.

Odvolací súd konštatuje, že nakoľko navrhovateľ nie je fyzickou osobou tak, ako to predpokladá § 1, § 6 a § 6a zákona č. 327/2005 Z. z. a zároveň navrhovateľ nemá ani nárok na posúdenie žiadosti v intenciách § 5b ods. 6 citovaného zákona, neexistuje ani zákonný dôvod, pre ktorý by odporca bol povinný navrhovateľovi priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov a dôvodov uvedených v opravnom prostriedku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem a vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia. Odporca vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil ako súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporcu, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci je zákonné.

Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k názoru o nesprávnosti právneho záveru krajského súdu. Krajský súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom opravného prostriedku, pričom s jeho právnym posúdením veci sa stotožnil aj odvolací súd.

S ohľadom na uvedené mal najvyšší súd za to, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/75/2015-15 zo dňa 26.11.2015 ako vecne

správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 250l ods. 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, s § 246c ods. 1 OSP a s § 224 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože vo veci samej nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému odporcovi ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.